

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

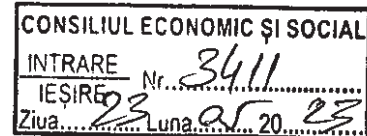
Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027
Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31
021.310.23.57, 021.316.31.33
Cod fiscal: 10464660 E-mail: ces@ces.ro www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Biroul permanent al Senatului

Sp. 267 / 1. 6. 06. 2023

PUNCTE DE VEDERE

referitoare la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea

Legii nr.146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru

Biroul permanent al Municipiului

tineret și al Municipiului București și abrogarea art.13 din Legea tinerilor

nr.350/2006 (b267/2.05.2023)

L. 369 / 12. 06. 2023

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și abrogarea art.13 din Legea tinerilor nr.350/2006 (b267/2.05.2023).*

În temeiul art. 6 alin. (7) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 22 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare, în ședința din data de 23.05.2023, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, părțile reprezentate în Plenul Consiliului Economic și Social și-au exprimat următoarele **puncte de vedere:**

- reprezentanții părții patronale au votat pentru avizarea **FAVORABILĂ** a proiectului de act normativ;
- reprezentanții părții sindicale și reprezentanții asociațiilor și fundațiilor neguvernamentale ale societății civile au votat pentru avizarea **NEFAVORABILĂ** a proiectului de act normativ, cu următoarea **motivare:**

- propunerea legislativă presupune, în fapt, pierderea autonomiei unor organizații neguvernamentale, la 33 de ani de la înființarea acestora, preluarea abuzivă a controlului acestora din partea statului, în situația în care statul nu a subvenționat și nu subvenționează aceste organizații neguvernamentale. Din păcate, nu aceeași preocupare și rigurozitate o regăsim și pentru optimizarea administrării patrimoniului de tineret de către autoritățile publice care au deja în administrare o infrastructură considerabilă (sute de imobile reprezentând centre de agrement, case și cluburi ale tineretului sau baze sportive și de vacanță).

Astfel, prin această propunere legislativă nu doar că se perturbă echilibrul de putere dintr-o societate democratică, ci și, prin eliminarea ministerului de resort (Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse) din elaborarea regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor Legii nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor pentru tineret și a municipiului București, se omite interesul superior al tinerilor, în pofida prevederilor art. 49 alin. (5) din Constituția României, potrivit căruia *„autoritățile publice au obligația să contribuie la asigurarea condițiilor pentru participarea liberă a tinerilor la viața politică, socială, economică, culturală și sportivă a țării”*. Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse are expertiza și cunoștințele necesare pentru a înțelege nevoile specifice și problemele cu care se confruntă tinerii și organizațiile de tineret și pentru tineret și tocmai această înțelegere îi permite să decidă cel mai bine în privința unui regulament eficient și relevant și să asigure că aceste interese sunt luate în considerare și protejate.

Din expunerea de motive reiese că inițiatorii nu au cercetat temeinic toate procesele decizionale aflate în curs de desfășurare, nici situația organizării și funcționării fundațiilor pentru tineret și nici situația actuală a patrimoniului fostei Uniuni a Tineretului Comunist. Fundațiile pentru tineret au făcut și fac în continuare obiectul preocupărilor Parlamentului, Guvernului, Avocatului Poporului, Curții Constituționale, Consiliului Economic și Social, precum și a instanțelor de judecată.

Această nouă propunere legislativă lansează încă un demers care vizează teme aflate deja în proces decizional și, deci, nu face decât să alimenteze o inflație de propuneri paralele. Așadar, propunerile vizate au fost formulate într-un demers de sine-stătător, deși ar fi avut contexte deja lansate în interiorul cărora să fie formulate și dezbătute.

I. Despre regimul juridic al fundațiilor pentru tineret:

Pentru a înțelege reglementările conducerii fundațiilor, este necesar să analizăm nu doar litera, ci și spiritul acestora.

Începând cu anul 1968, prevederile constituționale dispuneau că *„cetățenii Republicii Socialiste România au dreptul de a se asocia în organizații sindicale, cooperatiste, de tineret, de femei, social-culturale, în uniuni de creație, asociații științifice, tehnice, sportive, precum și în alte organizații obștești. Statul sprijină activitatea organizațiilor de masă și obștești, creează condiții pentru dezvoltarea bazei materiale a acestor organizații și ocrotește patrimoniul lor”* (art. 27).

Spre deosebire de Uniunea Tineretului Comunist, despre Partidul Comunist Român, chiar dacă se dispunea că *îndrumă activitatea organizațiilor de masă și obștești, precum și a organelor de stat*, nu existau prevederi constituționale cu privire la protejarea patrimoniul său. Astfel, în anul 1990, a fost adoptat Decretul-lege nr. 30 privind trecerea în proprietatea statului a patrimoniului fostului Partid Comunist Român. Așadar, potrivit art. 1, *„întregul patrimoniu care a aparținut fostului Partid Comunist Român trece în proprietatea statului, ca bunuri ale întregului popor. Patrimoniul ce se preia în proprietatea statului cuprinde unitățile economice, mijloacele de producție și de transport, terenurile, indiferent de destinație, clădirile și dotările acestora, bunurile cu caracter cultural și artistic, instituțiile de învățământ, sanitare, muzeistice, bazele sportive, de odihnă și turism și altele asemenea, precum și orice alte bunuri materiale și fonduri bănești și valutare, inclusiv creanțele care au aparținut fostului Partid Comunist Român, organizațiilor și unităților din subordinea acestuia, indiferent de data și de sursa dobândirii lor.”*

În schimb, în ceea ce privește Uniunea Tineretului Comunist, în anul 1990 au fost emise, succesiv, două decrete-lege, Decretul-lege nr. 149 și Decretul-lege nr. 150, ambele adoptate în data de 11 mai 1990.

Prin Decretul-lege nr. 149 din 11 mai 1990 a fost abrogat Decretul nr. 149/1970 privind reglementarea transmiterii bunurilor de la și către Uniunea Tineretului Comunist, prin care fusese reglementat dreptul instituțiilor de stat de a transmite bunuri direct către Uniunea Tineretului Comunist - necesare multiplei sale activități culturale, sportive, turistice și de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei - și prin care se stabileau modalitățile de procedură la transmiterea și la încetarea folosinței acestor bunuri. Art. 1 al Decretului nr. 149/1970, aprobat prin Legea nr. 28/1970, prevedea că *„transmiterea bunurilor, mobile sau imobile, proprietatea statului, către Uniunea Tineretului Comunist și organizațiile sale care au personalitate juridică se poate face, la cererea Secretariatului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, prin ordinul conducătorului*

organului central al administrației de stat ori prin decizia comitetului executiv al consiliului popular care deține bunurile sau în a cărui subordine se află organizația socialistă deținătoare a bunurilor, după cum urmează: a) terenurile cu sau fără construcții se transmit în folosință gratuită, fără termen sau pe durată determinată; b) orice alte bunuri se transmit cu sau fără plată în folosință fără termen sau pe durată determinată ori în proprietate.”

Prin art. 2. al Decretului nr. 149/1970 se prevedea că *„la încetarea folosinței, bunurile primite de Uniunea Tineretului Comunist potrivit art. 1, lit. a trec în administrarea directă a comunelor, orașelor sau municipiilor pe teritoriul cărora sunt situate. Bunurile transmise în folosință, potrivit art. 1 lit. b) reintră, la încetarea folosinței, după caz, în administrarea directă a organizațiilor socialiste sau unităților administrativ-teritoriale de la care au fost primite.”*

Mai mult, prin art. 4 al Decretului nr. 149/1970 se prevedea că *„bunurile mobile și imobile, proprietate a Uniunii Tineretului Comunist, pot trece, la cererea Secretariatului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, cu sau fără plată, în proprietatea statului și în administrarea directă a ministerelor sau a celorlalte organe centrale ale administrației de stat ori a comunelor, orașelor sau municipiilor, cărora le sunt predate.”*

Așadar, prin Decretul nr. 149/1970, nu doar că se recunoaște că UTC avea în proprietate sa bunuri, dar se și face o distincție clară între proprietatea UTC și proprietatea statului. De asemenea, prin Decretul-lege nr. 149/1990 se abrogă prevederea potrivit căreia de atunci înainte, statul transmitea bunuri către UTC sau organizațiile sale, dar și prevederea potrivit căreia bunurile mobile și imobile proprietate UTC puteau trece în proprietatea UTC.

Prin același Decret-lege nr. 149/1990 se mai abrogă și Decretul nr. 151/1984 privind condițiile de preluare spre execuție, prin acțiuni de muncă patriotică, a unor lucrări, de către organizațiile Uniunii Tineretului Comunist și Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România prin care era reglementată una dintre variantele prin care UTC realiza venituri proprii din care își putea autofinanța activitatea (ex.: organizarea șantierelor tineretului, taberele de muncă patriotică, desfășurarea activității politico-educative, culturale, sportive, turistice sau recreative, excursiile, taberele de odihnă).

Apoi, în lumina prevederilor art. 52 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice, potrivit cărora *„bunurile organizației cooperatiste sau ale organizației obștești dizolvate, rămase după lichidare, vor primi destinația arătată prin actul de înființare prin statut sau prin hotărârea luată, cel mai târziu la data dizolvării, de organele chemate a o decide. În lipsa unei atari prevederi în actul de înființare sau statut, ori în lipsa unei hotărâri luate în condițiile alineatului precedent, precum și în cazul în*

care prevederea sau hotărârea este contrară legii ori regulilor de conviețuire socială, bunurile rămase după lichidare vor fi atribuite de organul competent unei persoane juridice cu scop identic sau asemănător.”

Consiliul Provizoriu de Uniune Națională (CPUN) a adoptat Decretul-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, prin care se înființează în județe și în municipiul București fundații pentru tineret, persoane juridice de utilitate publică, cu sediul în reședințele de județ, al căror patrimoniu se constituie din bunurile, inclusiv fondurile bănești, ce au aparținut fostelor organizații ale tineretului comunist din județe și a municipiului București, precum și din donații, legate și alte surse provenite în condițiile legii.

Așadar, fundațiile sunt continuatoarele U.T.C., dar care, prin chiar textul art. 3 din Decretul-lege nr. 150/1990, nu pot avea scopuri contrare valorilor Consiliului European (ordinea de drept, democrația și drepturile fundamentale ale omului).

În ceea ce privește conducerea fundațiilor, Decretul-lege nr. 150/1990 prevede că *„se asigură de consilii formate din reprezentanți ai tuturor organizațiilor de tineret legal constituite la nivel de județe și al municipiului București, cu excepția celor care aparțin partidelor și formațiunilor politice.”* Astfel, chiar dacă Decretul-lege nu stipulează expres *adunarea generală*, nu putem ignora spiritul legii, care transmite că forul suprem de decizie este format, de fapt, din toate aceste organizații de tineret care își împuternicesc reprezentanți în consiliile fundațiilor, voința legiuitorului fiind clar aceea ca nucleul noilor structuri să îl reprezinte organizațiile neguvernamentale de tineret, tușa post-decembristă fiind expres trasată prin exceptarea organizațiilor care aparțin partidelor și formațiunilor politice. Totodată, prin art. 8 se dispune abrogarea oricărei dispoziții contrare Decretului-lege nr. 150/1990.

Doisprezece ani mai târziu, sub imperiul unei noi Constituții, prin Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret, legiuitorul indică *adunarea generală* (ca for suprem de conducere a fundației) care este formată din reprezentanți delegați ai fiecărei structuri de tineret de tip asociativ, cu personalitate juridică, care are sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă, își exprimă adeziunea la scopurile fundației și îndeplinește criteriile de admitere prevăzute în regulamentul de aplicare a prezentei legi. Așadar, legiuitorul înțelege ca fundația să nu mai fie condusă de reprezentanți ai tuturor organizațiilor, ci, respectând dreptul de asociere al organizațiilor din județ/ București – deci, de a alege să facă sau nu parte din fundație - conferă dreptul fiecărei organizații care alege să se afilieze, de a avea un reprezentant delegat. Trebuie subliniat că, totuși, legiuitorul menține spiritul legii (chiar dacă este exprimat diferit), care transmite că forul

suprem de decizie este format tot din organizațiile neguvernamentale de tineret, care își împuternicesc reprezentanți în consiliile fundațiilor.

La finalul anului 2002, prin Ordonanța de urgență nr. 166, Guvernul României modifică Legea nr. 146/2002 și, prin art. I, printre altele, elimină adunarea generală, în locul acesteia urcând consiliul de conducere. Mai mult, prerogativele structurilor de tineret de tip asociativ sunt mult restrânse, iar cele ale autorităților Statului sunt extinse, având în vedere structura acestui organ: 3 membri numiți de consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București și doar 2 membri aleși din rândul structurilor asociative de tineret reprezentative la nivelul unității administrativ-teritoriale respective, care își exprimă adeziunea la scopul fundației. Astfel, la doar 8 luni după adoptarea Legii nr. 146/2002, Guvernul regândește, deodată, organizarea fundațiilor pentru tineret, modificând fundamental viziunea Puterii Legislative, fundațiile trebuind să aibă altă structură și să funcționeze diferit. Potrivit art. II, această reorganizare trebuia realizată pe baza unui regulament de punere în aplicare a dispozițiilor legii, care trebuia aprobat prin hotărâre a Guvernului. Acest regulament nu a fost aprobat niciodată, de unde deducem că, pentru Guvern, mai urgentă a fost prevederea reconfigurării fundațiilor decât punerea ei în aplicare.

Până în prezent, Parlamentul a parcurs parte din procesul legislativ cu privire la proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2002 sub imperiul Constituției 1991 și parte sub imperiul Constituției 2003, revizuită, (nr. Senat L544/2002 și nr. Camera Deputaților PL 618/2004), însă, Senatul a tratat proiectul de lege ca fiind lege ordinară, în timp ce caracterul său era să fie de lege organică, nerespectând majoritatea impusă de Constituție pentru adoptarea sa¹. După depunerea raportului comisiei de mediere care a stabilit caracterul de lege organică a proiectului de lege, acesta a fost înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților în data de 9 februarie 2005² (fiind cel mai vechi proiect de lege aflat pe ordinea de zi a Parlamentului).

În luna iulie 2006, sub imperiul Constituției 2003 revizuită, fără să se pronunțe asupra proiectului de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2002 și înainte de elaborarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 146/2002 amendată de Ordonanța de urgență a Guvernului 166/2002 (și, evident, înainte de producerea vreunor efecte în acest sens), Parlamentul revine asupra fundațiilor pentru tineret și restabilește viziunea sa exprimată în primăvara anului 2002 cu privire la forma de organizare. Astfel, prin doar câteva articole în Legea tinerilor nr. 350/2006, Parlamentul se îngrijește ca Fundația Națională pentru Tineret să fie din nou reglementată, să indice expres adunările generale ale fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și ca acestea să

¹ https://senat.ro/legis/lista.aspx?nr_cls=L544&an_cls=2002#ListaDocumente

² http://www.cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?cam=2&idp=5893

fie constituite din reprezentanții organizațiilor neguvernamentale de tineret care își au sediul în unitatea administrativ-teritorială respectivă și care își exprimă adeziunea la scopul acesteia.

Mai mult, Legea Tinerilor nr. 350/2006 prevede că *„modul de organizare și funcționare, precum și alte prevederi privind Fundația Națională pentru Tineret se realizează în conformitate cu legislația în vigoare, pe când, modul de organizare și funcționare, precum și alte prevederi privind fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București se stabilesc prin lege.”* Așadar, legiuitorul a dispus că actul normativ care trebuie să reglementeze organizarea și funcționarea fundațiilor nu poate avea forță juridică inferioară legii (ex.: hotărâre de guvern), ținând cont de prevederile art. 15, alin. (2) din Constituția României, potrivit cărora *„legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.”* Totodată, însuși Ministerul Tineretului și Sportului, prin adresa nr. 659/22.01.2020³ către Societatea Academică din România (SAR) admite faptul că regimul juridic al fundațiilor pentru tineret este reglementat nu doar de Legea nr. 146/2002 (amendată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002), ci și de Legea nr. 350/2006.

II. Fundațiile pentru tineret, patrimoniul fostei uniuni a tineretului comunist și activitatea specifică:

Prin Decretul-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 mai 1990, au fost înființate *„în județe și în municipiul București fundații pentru tineret, persoane juridice de utilitate publică, cu sediul în reședințele de județ”*.

Potrivit dispozițiilor art. 2 din același act normativ, *„patrimoniul fundațiilor pentru tineret se constituie din bunurile, inclusiv fondurile bănești, ce au aparținut fostelor organizații ale tineretului comunist din județe și a municipiului București, precum și din donații, legate și alte surse provenite în condițiile legii”*.

Teoria potrivit căreia fundațiile pentru tineret au preluat tot patrimoniul fostei UTC este falsă. Chiar dacă după Revoluție legea a dispus să se întâmple așa, niciodată acestea nu au intrat în posesia întregului patrimoniu.

Potrivit inventarului la nivelul anului 1988⁴, înainte de Revoluție, Uniunea Tineretului Comunist activa în 26 de Case ale Tineretului (altele 2 fiind în construcție), 44 de cluburi ale tineretului, 273 de sedii ale comitetelor județene ale U.T.C. și în 16 baze sportive, cărora li se adaugă spațiile Comitetului Central al U.T.C.

³ <https://bit.ly/2T172fB>

⁴ <https://bit.ly/3btJKWu>

Patrimoniul UTC era format din:

- imobile care aparțineau domeniului public al statului sau al UAT-urilor, date, la solicitarea comitetelor UTC, în administrarea acestora prin Decretului nr. 149/1970, efectele acestui decret încetând în data de 11.05.1990, prin intrarea în vigoare a Decretului nr. 149/1990, administrarea acestor imobile revenind proprietarului de drept (statul sau UAT-urile);^[1]
- imobile edificate de UTC, în proprietatea sa, care, prin efectele Decretului-Lege nr. 150/1990 din 11.05.1990 au intrat în patrimoniul fundațiilor pentru tineret;
- imobile închiriate de comitele UTC;
- imobile folosite cu titlu gratuit de comitetele UTC și care aparțineau altor structuri (administrative, politice, obștești etc.).^[2]

Așadar, patrimoniul fundațiilor pentru tineret a fost constituit printr-o lege specială, care a prevăzut expres trecerea bunurilor fostelor organizații ale tineretului comunist în proprietatea noilor fundații, indiferent dacă acestea erau sau nu în posesia bunurilor menționate sau dacă asemenea bunuri erau în folosința altor persoane.

Problema determinării în fiecare caz a apartenenței inițiale a unui bun la patrimoniul fostelor organizații ale tineretului comunist, a valabilității titlului cu care un astfel de bun a intrat în patrimoniul unei alte persoane și, eventual, a condițiilor în care i-a fost schimbată destinația reprezintă o chestiune de fapt, a cărei stabilire intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

În România sunt active fiscal (adică sunt în evidențele ANAF) 25 de fundații pentru tineret înființate în temeiul Decretului-Lege nr. 150/1990, după cum urmează:

1. Fundația pentru Tineret Alba (CUI 2441453);
2. Fundația Județeană pentru Tineret Argeș (CUI 19940270);
3. Fundația pentru Tineret a Municipiului București (CUI 427312);
4. Fundația Română pentru Tineret Bihor (CUI 3185094);
5. Fundația Județeană pentru Tineret Botoșani (CUI 616885);
6. Fundația pentru Tineret Buzău (CUI 1147140);
7. Fundația Județeană pentru Tineret Călărași (CUI 1922882);
8. Fundația Județeană pentru Tineret Constanța (CUI: 1893671);
9. Fundația Județeană pentru Tineret Covasna (CUI 38139503);
10. Fundația pentru Tineret Dâmbovița (CUI 7056629);
11. Fundația pentru Tineret Dolj (CUI 4332177);
12. Fundația Județeană pentru Tineret Giurgiu (CUI 38219114);
13. Fundația Județeană pentru Tineret Gorj (CUI 37239113);

14. Fundația Județeană a Tineretului Hunedoara (CUI 2116711);
15. Fundația pentru Tineret Ialomița (CUI 2073769);
16. Fundația pentru Tineret Mehedinți (CUI 1605647);
17. Fundația Județeană pentru Tineret Olt (CUI 1520575);
18. Fundația Județeană pentru Tineret Prahova (CUI 38901064);
19. Fundația pentru Tineret Sălaj (CUI 4494730);
20. Fundația Județeană pentru Tineret Suceava (CUI 38203800);
21. Fundația Județeană pentru Tineret Teleorman (CUI 17084278);
22. Fundația Județeană pentru Tineret Timiș (CUI 5016520);
23. Fundația Județeană pentru Tineret Tulcea (CUI 3053395);
24. Fundația Județeană pentru Tineret Vaslui (CUI 2432234);
25. Fundația Județeană pentru Tineret Vâlcea (CUI 3239275).

Dintre cele 25 de fundații, 6 nu administrează patrimoniul fostei UTC, după cum urmează:

1. Fundația Județeană pentru Tineret Argeș;
2. Fundația Județeană pentru Tineret Covasna;
3. Fundația Județeană pentru Tineret Giurgiu;
4. Fundația Județeană pentru Tineret Gorj;
5. Fundația Județeană pentru Tineret Prahova;
6. Fundația Județeană pentru Tineret Suceava.

Potrivit analizei realizate și publicate de Fundația Națională pentru Tineret⁵, în prezent, dintre cele 28 de case ale tineretului, 12 se află în proprietatea unităților administrativ-teritoriale (adică 43%), 12 se află în proprietatea fundațiilor pentru tineret (adică 43%), iar 4 se află în proprietatea altor persoane (adică 14%).

În prezent, celor 35 de cluburi ale tineretului care au fost proprietatea UTC li s-a mai adăugat și Clubul Tineretului Oltenița, care, inițial, era înscris ca fiind închiriat de UTC, dar a fost atribuit Fundației Județene pentru Tineret Călărași de către instanțele de judecată. Dintre aceste 36 de cluburi, 19 se află în proprietatea unităților administrativ-teritoriale (adică 53%), 13 se află în proprietatea fundațiilor pentru tineret (adică 36%), iar 4 se află în proprietatea altor persoane (adică 11%).

În prezent, dintre cele 16 baze sportive și de agrement ale fostei UTC, 8 se află în proprietatea unităților administrativ-teritoriale sau a statului (adică 50%), 5 se află în proprietatea fundațiilor pentru tineret (adică 31%), iar 3 se află în proprietatea altor persoane (adică 19%).

⁵ <https://bit.ly/41Uficx>

Despre fundațiile pentru tineret aflăm de pe pagina web a Fundației Naționale pentru Tineret (FNT)⁶ că această structură, care reunește 22 dintre cele 25 de fundații existente, este singurul membru cu drepturi depline din România al Agenției Europene de Informare și Consiliere pentru Tineret (ERYICA)⁷.

Rețeaua FNT s-a distins prin obținerea, de către o fundație membră, a Certificatului de Calitate pentru Centre de Tineret al Consiliului Europei⁸ – cea mai înaltă distincție de profil din Europa, care confirmă îndeplinirea standardelor de calitate impuse de Consiliul Europei. Astfel, în România, în rețeaua FNT este singurul centru de tineret care a obținut și deține această certificare. La nivelul statelor membre ale Consiliului nu mai sunt decât alte 13 astfel de centre certificate. De-a lungul timpului, rețeaua FNT a fost implicată în proiecte majore pentru dezvoltarea tinerilor.

În cadrul programului *Capitala Tineretului din România*, fundații membre ale rețelei FNT au fost implicate și încă se implică în implementarea acestuia în 3 dintre cele 7 orașe care au câștigat titlul (Timișoara⁹, Târgu Jiu¹⁰, Ploiești¹¹). De asemenea, în ultimii 5 ani, rețeaua FNT a depus eforturi considerabile pentru atragerea de finanțări și implicarea a sute de tineri în renovarea de spații destinate lor, inclusiv salvarea de clădiri ce aparțin comunităților locale. Aceste eforturi demonstrează grija reală pe care membrii FNT o acordă dezvoltării tinerilor și a spațiilor destinate lor.

În 2022, declarat *Anul European al Tineretului* de către Comisia Europeană, FNT a contribuit semnificativ la succesul României, care a ocupat prima poziție în topul țărilor care au înregistrat activități desfășurate cu acest prilej¹². Mai mult decât atât, cu cele peste 1800 de activități înregistrate la nivel de rețea, FNT nu doar că a depășit alte rețele naționale, ci a depășit chiar țara ocupantă a locului 2 (Franța), FNT devenind astfel rețeaua națională din Europa cu cele mai multe activități înregistrate în Anul European al Tineretului. Această performanță a fost apreciată și de ANPCDEFP, agenția din România care implementează programele de tineret ale Comisiei Europene, care a premiat Fundația Națională pentru Tineret¹³ pentru reușita la nivel de rețea și contribuția adusă la succesul României în acest domeniu.

Pe lângă infrastructura veche, începând cu anul 2019, în rețeaua FNT s-au dezvoltat 12 noi centre de tineret, cu ajutorul finanțărilor atrase de la Comisia Europeană sau de la organizații neguvernamentale internaționale. 7 dintre aceste centre au fost deschise în vechi

⁶ <https://rotineret.ro>

⁷ <https://www.eryica.org/the-network>

⁸ <https://www.coe.int/en/web/youth/quality-label-for-youth-centres>

⁹ <https://rotineret.ro/wp-content/uploads/2023/04/Timisoara-Capitala-Tineretului-din-Romania-2016-2017.pdf>

¹⁰

[https://www.targujiu.ro/dm_tgjiu/2023/hotarari.nsf/77FE6DD63AFA2EF3C225895F0031F675/\\$FILE/HCL%20NR.47.pdf](https://www.targujiu.ro/dm_tgjiu/2023/hotarari.nsf/77FE6DD63AFA2EF3C225895F0031F675/$FILE/HCL%20NR.47.pdf)

¹¹ https://rotineret.ro/wp-content/uploads/2023/04/596_28.11.2022_nominalizare_proiect_capitala_tineretului.pdf

¹² https://youth.europa.eu/year-of-youth_ro

¹³ <https://express.adobe.com/page/XMsLGXrZyFPgs/>

spații industriale (puncte termice de cartier), 1 într-o veche școală populară de arte (toate 8 prin parteneriate cu administrația publică locală), 4 în spații închiriate de pe piața liberă¹⁴.

De asemenea, Fundația Națională pentru Tineret promovează la nivel național și internațional interesele fundațiilor sale membre, ale organizațiilor mici din cadrul acestora și ale tinerilor din comunitățile lor. FNT a fost membru al Consiliului Național pentru Tineret de pe lângă Ministerul Tineretului și Sportului, în mandatul 2020-2022 (atât cât a funcționat CNPT), în cadrul căruia a coordonat Comisia Dezvoltare și infrastructură pentru tineret. Totodată, FNT ia parte la întâlnirile cu delegațiile ministerului de resort și cu alte ministere, dar și cu comisiile de specialitate din Parlamentul României. De asemenea, FNT reprezintă rețeaua în contextele internaționale și, în special, în adunările generale ale rețelelor din care face parte – ERYICA (European Youth Information and Counselling Agency) și TEH (Trans Europe Halles).

Nu în ultimul rând, de la începerea războiului până în prezent, la nivelul rețelei FNT s-au desfășurat acțiuni pe mai multe etape, după cum urmează:

1. Intervenție imediată:

- centre de colectare a donațiilor;
- centru de tranzit pentru refugiați;
- puncte de centralizare a nevoilor și resurselor, precum și de implicare a voluntarilor pentru sprijin acordat la punctele de trecere a frontierei;
- campanii de promovare & informare.

Pe lângă scrierea de proiecte pentru atragerea finanțărilor care să susțină etapele ulterioare, rolul FNT a fost acela de a centraliza demersurile fundațiilor membre ca să faciliteze atât accesul beneficiarilor la serviciile și activitățile organizate de acestea, cât și ca să faciliteze colaborarea și transferul de resurse între ele. De asemenea, FNT a elaborat pachetul necesar contractelor de voluntariat și a elaborat un Ghid de gestionare a centrelor de colectare a donațiilor în produse și un Ghid de gestionare a centrelor de tranzit.

2. Intervenție pe termen mediu, în județele de la graniță și în municipiul București, pentru acordarea de sprijin umanitar tinerilor ucraineni ajunși în comunitățile respective.

3. Intervenție pe termen lung, cu scopul sprijinirii incluziunii tinerilor refugiați ucraineni în comunitățile locale.

Toate aceste acțiuni au fost posibile datorită resurselor atrase de FNT de la organizații neguvernamentale internaționale.

Având în vedere toată activitatea din anul 2022, FNT a fost abilitată să facă parte din Planul Regional de Răspuns la Situația Refugiaților pentru anul 2023¹⁵, realizat de

¹⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=nEA1A3kYmRQ&list=PLdIQF7nrWp5oJ9pr-UFA7rV9gy1YMKx7i>

¹⁵ https://rotineret.ro/wp-content/uploads/2023/04/2023_RRP_Regional_Overview_and_Moldova_Country_Chapter_RO_2803.pdf

UNHCR (Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați). Pentru acest plan, FNT a elaborat o propunere de program pe care să-l implementeze în România și pe care l-a înaintat către UNHCR. După ce a analizat acest plan (propunerea de finanțare) și a purtat discuții cu echipa FNT, UNHCR a decis să o includă în apelul său către donatori, garantând astfel pentru organizațiile listate în acel document cu bugetele necesare.

III. Demersuri curente privitoare la regimul juridic al fundațiilor pentru tineret:

Însuși Consiliul Economic și Social a emis punctul de vedere nr. 2657/22.05.2018, privitor la fundațiile pentru tineret, potrivit căruia *„fără menținerea prevederilor referitoare la existența unui organism principal de decizie format din reprezentanții organizațiilor de tineret ar reprezenta, într-o formă mascată, o naționalizare a patrimoniului actual al fundațiilor menționate, cu efecte nefaste asupra mișcării de tineret”*.

De asemenea, în procesul legislativ se află mai multe proiecte, după cum urmează:

- PL nr. 618/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 166/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret¹⁶;
 - PL-x nr. 868/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146 din 1 aprilie 2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București¹⁷;
 - PL-x nr. 541/2020 privind dizolvarea fundațiilor pentru tineret și abrogarea Decretului-Lege nr. 150/1990, Legii nr. 146/2002 și art. 13 și 14 din Legea nr. 350/2006¹⁸.
- Mai mult, pe rolul Curții Constituționale se află două sesizări privind regimul juridic al fundațiilor pentru tineret, după cum urmează:
- Excepția de neconstituționalitate a CCR nr. 5796/01.10.2020 privind art. 13, alin. (1) și art. 14, alin. (1), cu referire la sintagma adunare generală din Legea tinerilor nr. 350/2006¹⁹;
 - Obiecția de neconstituționalitate a CCR nr. 5463/04.07.2022 privind art. 15, alin. (1) și (3) cu referire la sintagma adunare generală și art. 33, alin. (3) și (4) din Legea tineretului (Pl-x nr. 716/2018)²⁰.

Mai mult, însuși Guvernul României din vara anului 2020 a emis un puternic punct de vedere²¹ cu privire la regimul juridic al fundațiilor pentru tineret, prin care, invocând

¹⁶ https://www.cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?cam=2&idp=5893

¹⁷ https://www.cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?cam=2&idp=8411

¹⁸ <https://bit.ly/3oeJCB7>

¹⁹ <https://bit.ly/3pRL6kY>

²⁰ <https://bit.ly/42VkvSU>

decizii ale Curții Constituționale, precum și legislație și jurisprudență internațională, a subliniat că Parlamentul are obligația de a respecta principiile *securității dinamice a circuitului civil*, precum și principiul *separației puterilor în stat*.

Astfel, Guvernul apreciază ca relevante considerentele Deciziei nr. 777/2017 prin care Curtea Constituțională a statuat următoarele: *„acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61, alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or, o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147, alin. (4) din Constituție, care consacră obligativitatea erga omnes a deciziilor Curții Constituționale.”*

De asemenea, Guvernul, subliniind că fundațiile sunt titulare ale dreptului de proprietate asupra bunurilor lor, afirmă că nu trebuie adusă „atingere dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru protecția drepturilor omului și al libertăților fundamentale – protecția bunurilor (în sensul larg imprimat acestei noțiuni în jurisprudența Curții Europene. Potrivit exigențelor art. 44 din Constituția României, republicată, și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, orice privare de proprietate nu se poate face decât pentru o cauză de utilitate publică, cu dreptă și prealabilă despăgubire.” Totodată, Guvernul României a opinat că trebuie avute în vedere prevederile Recomandării nr. R (97) 3 din 1997 a Comitetului de Miniștri din cadrul Consiliului Europei, conform cărora „România trebuie să:

- a) promoveze parteneriatul dintre organizațiile de tineret și autoritățile centrale și locale;
- b) încurajeze tinerii să participe în sectorul ONG-urilor și la mișcarea de voluntariat;
- c) încurajeze tinerii să se dezvolte și să participe la administrarea entităților reprezentative nevoilor lor;
- d) sprijine dezvoltarea locală și națională a structurilor civice și a participării tinerilor în cadrul acestora.”

Inclusiv instanțele de judecată s-au pronunțat în multiple cauze cu privire la aplicarea Legii nr. 146/2002 cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

- Cu privire la obligarea Guvernului de a emite Regulamentul de punere în aplicare a legii: Hotărârea nr. 234/2016, Curtea de Apel Constanța statuează că „Hotărârea judecătorească prin care Guvernul României a fost obligat la emiterea actului administrativ

²¹ <https://www.cdep.ro/proiecte/2020/500/40/1/pvg714.pdf>

prin care să organizeze executarea și să execute în concret dispozițiile arătate este dată cu depășirea atribuțiilor puterii judecătorești și a principiului separației puterilor” și că, „Reținând, în raport de specificul obiectului reglementării dedus judecății de față - act normativ, care reglementează așadar aspecte de interes general - că refuzul emiterii, în contextul dat, a unei hotărâri de Guvern nu este unul nejustificat, Curtea va respinge acțiunea ca nefondată.” (reclamant a fost Asociația Studenților din Constanța – organizație membră a Federației Tinerilor din Constanța, hotărârea a rămas definitivă, iar dosarul este închis).

Cu privire la obligarea Guvernului de a emite Regulamentul de punere în aplicare a legii, Hotărârea nr. 4282/2018 a Curții de Apel București a statuat că „având în vedere și dispozițiile constituționale ce consacără principiul separării puterilor în stat, curtea reține că nu există niciun temei legal în baza căruia instanțele judecătorești să poată obliga autoritatea publică a puterii executive, respectiv Guvernul, să emită un act normativ de punere în aplicare a Legii nr. 146/2002 , iar admiterea unei astfel de cereri ar echivala cu depășirea atribuțiilor puterii judecătorești.” (reclamant a fost Federația Tinerilor din Constanța, hotărârea a rămas definitivă, iar dosarul este închis).

IV. Concluzie:

Încă de la înființare, fără întrerupere, fundațiile județene pentru tineret și a municipiului București au cunoscut și aplicat o singură orânduire – asupra sorții acestora au decis organizațiile de tineret și pentru tineret (cu excepția celor aparținând partidelor sau formațiunilor politice), care și-au desemnat membri în consiliul de conducere al fundațiilor.

Așadar, propunerile formulate în propunerea legislativă ar provoca atât insecuritate juridică, cât și incertitudine pentru subiectele de drept vizate de către măsurile aplicabile.

Pentru ca relațiile sociale ce intră sub incidența Legii nr. 146/2002 să nu sufere perturbări, iar în sistemul juridic să nu se ivească disfuncționalități, este necesar să se închidă toate demersurile deja începute, pentru a nu risca adoptări de legislație divergentă. Mai mult, este necesară cercetarea temeinică pentru a asigura editarea unor norme corespunzătoare situației actuale și aspirațiilor viitoare.

Președinte,
Bogdan SIMION

